

Αριθμός απόφασης ...../2022

Αριθμός Απόφασης: ...../2022

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Η΄ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 14 Ιουνίου 2021, με δικαστή τον ....., Πρωτοδίκη Διοικητικών Δικαστηρίων, και γραμματέα την ....., δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την αγωγή με χρονολογία κατάθεσης 6-12-2019 (αριθ. κατ. 5163/2019),

π ο υ άσκησαν οι: 1. .... και 50.

....., που παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Αλκιβιάδη Ευαγγελάτου, ο οποίος υπέβαλε την από 11-6-2021 έγγραφη δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.), κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ Α΄ 97),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, που παραστάθηκε δια της Δικαστικής Πληρεξουσίας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ....., η οποία υπέβαλε την από 27-5-2021 έγγραφη δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ.

Το Δικαστήριο μελέτησε τη δικογραφία,

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο και

Η κρίση του είναι η εξής:

1. Επειδή, με την υπό κρίση αγωγή ζητείται, παραδεκτώς, να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει νομιμοτόκως σε καθέναν από τους ενάγοντες, τα ειδικώς αναφερόμενα στο δικόγραφο ποσά, που κυμαίνονται, κατά περίπτωση, από 243,76 έως 2.149,52 ευρώ. Τα ποσά αυτά ζητούν οι ενάγοντες, υπό την ιδιότητα των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων (εν ενεργεία στρατιωτικών), ευθέως εκ του άρθρου 127 παρ. Δ περ. β΄ του ν. 4472/2017 (ΦΕΚ Α΄ 74), ως παρανόμως μη καταβληθείσα ειδική αποζημίωση νυχτερινής απασχόλησης για το χρονικό διάστημα 1-1-2017 έως 31-12-2018, επικουρικώς δε, κατ' άρθρο 105 του ΕισΝΑΚ (αν.ν. 2783/1941, ΦΕΚ Α΄ 29), ως αποζημίωση, για τη ζημία που υπέστησαν εξαιτίας της παράνομης παράλειψης της Διοίκησης να εκδώσει την προβλεπόμενη στο ως άνω άρθρο κοινή υπουργική απόφαση, προκειμένου να καταστεί δυνατή η καταβολή σε αυτούς της ως άνω αποζημίωσης. Άλλως, με την κρινόμενη αγωγή ζητείται να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει σε καθέναν από τους ενάγοντες, πλην του 47ου και 49ου, το ποσό των 1.416 ευρώ, που αντιστοιχεί στο προβλεπόμενο στο άρθρο 51 παρ. Α 8 υπόπερ. α΄ του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ Α΄ 297) επίδομα αυξημένης επιχειρησιακής ετοιμότητας μονάδων, που όπως προβάλλουν, παρανόμως δεν τους καταβλήθηκε κατά το ένδικο χρονικό διάστημα. Επικουρικώς τα ως άνω ποσά ζητούνται με τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού.

2. Επειδή, στο άρθρο 105 του Εισ.Ν.Α.Κ. ορίζεται ότι: «Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του Δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το Δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση,

εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης που υπάρχει για χάρη του γενικού συμφέροντος...». Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, για να στοιχειοθετηθεί ευθύνη του Δημοσίου προς αποζημίωση λόγω πράξης ή παράλειψης των οργάνων του κατά την άσκηση της ανατεθειμένης σ' αυτά δημόσιας εξουσίας, απαιτείται, μεταξύ άλλων, η πράξη ή παράλειψη να είναι παράνομη. Εκ του ότι δε ο νομοθέτης είτε με νόμο είτε με διοικητική κανονιστική πράξη που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση νόμου, καθορίζει γενικότερα τους όρους του αδίκου, παρέπεται ότι δεν μπορεί να προκύψει, έστω και αν προκαλείται ζημία σε τρίτο, ευθύνη του Δημοσίου προς αποζημίωση, κατ' εφαρμογή του εν λόγω άρθρου, από την εκ μέρους της πολιτείας νομοθέτηση με τα αρμόδια αυτής όργανα ή από την παράλειψη των οργάνων αυτών να νομοθετήσουν, εκτός αν από τη νομοθέτηση ή την παράλειψή της γεννάται αντίθεση προς κανόνες δικαίου υπέρτερης τυπικής ισχύος (βλ. ΣτΕ 479-81/2018 Ολομ., 4741/2014 Ολομ., 2544 επταμ., 3901/2013 επταμ., 3088, 3089 επταμ./2009, 1038/2006 επταμ.). Εξάλλου, συντρέχει παράλειψη νομοθέτησης και όταν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η θέσπιση κατ' ουσίαν κανόνων δικαίου έχει ανατεθεί, κατ' εξουσιοδότηση νόμου, σε διοικητικό όργανο που καθίσταται έτσι αρμόδιο για την έκδοση κανονιστικής πράξης, η οποία περιλαμβάνει κανόνες του εξ αντικειμένου δικαίου. Η παράλειψη, στην περίπτωση αυτή, είναι παράνομη όταν, είτε η νομοθετική εξουσιοδότηση επιβάλλει στην Διοίκηση την υποχρέωση για την έκδοση της κανονιστικής πράξης, εφόσον συντρέχουν ορισμένες αντικειμενικές προϋποθέσεις, όπως στην περίπτωση που ο ίδιος ο νόμος καθιερώνει αμέσως και ευθέως ένα δικαίωμα, καταλείπει δε στον εξουσιοδοτημένο από αυτόν κανονιστικό νομοθέτη να θεσπίσει συμπληρωματικούς κανόνες, αναγκαίους για τη ρύθμιση τεχνικών λεπτομερειών ή των όρων άσκησης του δικαιώματος γενικώς ή εντός ορισμένης προθεσμίας, είτε όταν η υποχρέωση της Διοίκησης να προβεί σε κανονιστική ρύθμιση προκύπτει ευθέως εκ του Συντάγματος (βλ. ΣτΕ 2040/2017, 2544 επταμ., 3901/2013 επταμ., 3088/2009). Εάν, ειδικότερα, πρόκειται για περίπτωση που αφορά την καθιέρωση ενός δικαιώματος προς παροχή, δεν εμποδίζεται ο εξουσιοδοτών νόμος να αναγνωρίσει εξ αρχής και αμέσως αυτό το δικαίωμα, με την έννοια, ότι το θεωρεί, από την έναρξη της ισχύος του νόμου, ως παρεχόμενο, καταλείποντας απλώς στο εξουσιοδοτούμενο όργανο την περιορισμένη εξουσία να θεσπίσει συμπληρωματικούς κανόνες δικαίου, αναγκαίους για την περαιτέρω ρύθμιση τεχνικών λεπτομερειών ή των όρων άσκησης του δικαιώματος. Στην περίπτωση αυτή, δεν συγχωρείται να καθίσταται το δικαίωμα αυτό, στην ουσία, ανενεργό, με την παράλειψη της επιτασσόμενης συμπληρωματικής κανονιστικής ρύθμισης αυτού, όταν η σχετική επιταγή της εξουσιοδότησης δεν επιτρέπει μετάθεση του χρόνου έναρξης της ισχύος του δικαιώματος. Συνεπώς, εάν ο εξουσιοδοτών νόμος δεν επιτρέπει τη μετάθεση του χρόνου έναρξης της ισχύος του δικαιώματος, το οποίο παρέχεται αμέσως από αυτόν, η άσκηση της αρμοδιότητας προς κανονιστική ρύθμιση καθίσταται δέσμια, η παράλειψη της Διοίκησης ν' ασκήσει την κανονιστική αυτή αρμοδιότητα είναι αντίθετη προς το νόμο, από την παράλειψη δε αυτή δημιουργείται ευθύνη του Ελληνικού Δημοσίου προς αποζημίωση, κατά το άρθρο 105 του Εισ.Ν.Α.Κ. (βλ. ΣτΕ 1131/2020, 730/2010, 2224/2009, 6/2001 επταμ., πρβλ. ΣτΕ 2052/1980, 1929/1978 Ολ., 795/1954 Ολ.).

3. Επειδή, στο άρθρο 51 του ν. 3205/2003, όπως αρχικά ίσχυε, οριζόταν ότι: «Α. Πέρα από το μηνιαίο βασικό μισθό του προηγούμενου άρθρου παρέχονται και τα εξής επιδόματα κατά μήνα: 1. ... 8. Αυξημένης Επιχειρησιακής Ετοιμότητας Μονάδων: α. Για τους Αξιωματικούς και Υπαξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων ορίζεται σε πενήντα εννιά ευρώ (59 ευρώ). β. Για το στρατιωτικό προσωπικό της ΕΛ.ΑΣ. του Π.Σ. και του Λ.Σ. το επίδομα αυτό προσδιορίζεται σε ώρες νυκτερινής απασχόλησης. Οι όροι και οι προϋποθέσεις καταβολής των επιδομάτων των ανωτέρω παραγράφων Α. 7. και 8, καθώς και ο αριθμός των δικαιούχων αυτών καθορίζονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού. Μέχρι την έκδοση της ανωτέρω απόφασης εξακολουθούν να χορηγούνται τα ποσά που καταβάλλονταν την 31.12.2003. 9. ...». Το ως άνω προβλεπόμενο ποσό των 59 ευρώ μειώθηκε στο ποσό των 43 ευρώ με την περ. 31. β της υποπαραγράφου Γ1 άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (ΦΕΚ Α' 222) και εν συνεχεία αυξήθηκε σε 45,39 ευρώ, με το άρθρο 86 παρ. 3 του ν. 4307/2014 (ΦΕΚ Α' 246).

4. Επειδή, με τις διατάξεις του Μέρους ΣΤ' του ν. 4472/2017 θεσπίζεται, στο Κεφάλαιο Β' του μέρους αυτού, νέο μισθολόγιο για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Οι διατάξεις αυτές ισχύουν αναδρομικά από 1-1-2017, σύμφωνα με το άρθρο 162 του ίδιου νόμου. Ειδικότερα, ο νόμος αυτός καθορίζει στο

άρθρο 124 τέσσερις κατηγορίες μισθολογικής κατάταξης των ως άνω στελεχών. Στο άρθρο 125 καθορίζονται οι μηνιαίοι βασικοί μισθοί των στελεχών ανά κατηγορία κατάταξης και κλιμάκιο. Στο άρθρο 126 ορίζεται η μισθολογική κατάταξη και η εξέλιξη των στελεχών των ως άνω κατηγοριών. Στο άρθρο 127 ορίζονται τα παρεχόμενα κατά μήνα, πέραν του βασικού μισθού του προηγούμενου άρθρου, επιδόματα και αποζημιώσεις και ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο αυτό: «Πέρα από το βασικό μισθό του προηγούμενου άρθρου παρέχονται και τα εξής επιδόματα και παροχές κατά μήνα: Α. ... Δ. α. Στο προσωπικό των Σωμάτων Ασφαλείας (Ελληνική Αστυνομία, Πυροσβεστικό και Λιμενικό Σώμα - Ελληνική Ακτοφυλακή), ... χορηγείται ειδική αποζημίωση.... β. Στο ίδιο ως άνω προσωπικό, καθώς και το στρατιωτικό προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων που αποδεδειγμένα εργάζεται κατά τις νυκτερινές ώρες χορηγείται ειδική αποζημίωση, η οποία ανέρχεται στο ποσό των δύο ευρώ και εβδομήντα επτά λεπτών (2,77 €) ανά ώρα νυχτερινής απασχόλησης. Το ανώτατο όριο των ωρών νυχτερινής απασχόλησης, οι όροι και προϋποθέσεις χορήγησης της εν λόγω αποζημίωσης καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού. Μέχρι την έκδοση της εν λόγω κοινής υπουργικής απόφασης εξακολουθεί να καταβάλλεται το επίδομα αυξημένης επιχειρησιακής ετοιμότητας μονάδων που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. Α8 υποπερ. β' του άρθρου 51 του ν. 3205/2003 (Α' 297) και σύμφωνα με τις σχετικές εκδοθείσες υπουργικές αποφάσεις, όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν. ... γ. ... Κ. Πέρα από τα επιδόματα, παροχές και αποζημιώσεις, που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού, όλες οι άλλες παροχές, επιδόματα και αποζημιώσεις με οποιαδήποτε ονομασία, που προβλέπονται από άλλες γενικές ή ειδικές διατάξεις καταργούνται.». Περαιτέρω, στο άρθρο 153 του ίδιου νόμου, με τίτλο «Γενικές ρυθμίσεις για θέματα αποδοχών», ορίζεται ότι «... 10. Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου οι τακτικές μηνιαίες αποδοχές αποτελούνται από το βασικό μισθό, τα επιδόματα και τις παροχές που καθορίζονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού καθώς και την προσωπική διαφορά του άρθρου 155. Δεν περιλαμβάνονται στην έννοια των μηνιαίων τακτικών αποδοχών τα εξής επιδόματα και παροχές: α) Της περίπτωσης α' της παραγράφου Δ' του άρθρου 127. β) Της περίπτωσης β' της παραγράφου Δ' του άρθρου 127...», στο άρθρο 154 «Μεταβατική διάταξη - Μισθολογική κατάταξη και εξέλιξη των υπηρετούντων λειτουργών και υπαλλήλων» ότι: «Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, η μισθολογική κατάταξη των λειτουργών και υπαλλήλων στα μισθολογικά κλιμάκια που προβλέπονται στις διατάξεις του παρόντος Μέρους πραγματοποιείται σύμφωνα με το χρόνο υπηρεσίας στο φορέα που υπηρετούν, καθώς και το χρόνο υπηρεσίας, που έχει αναγνωρισθεί για μισθολογική εξέλιξη από το φορέα αυτόν μέχρι και τις 31.12.2016», στο άρθρο 155 με τίτλο «Διασφάλιση αποδοχών» ότι: «1. Αν από τις ρυθμίσεις των διατάξεων του νόμου αυτού προκύπτουν τακτικές μηνιαίες αποδοχές χαμηλότερες από αυτές που δικαιούνταν ο λειτουργός ή υπάλληλος στις 31.12.2016, η διαφορά διατηρείται ως προσωπική. Για τον υπολογισμό της προσωπικής διαφοράς δεν λαμβάνεται υπόψη η οικογενειακή παροχή. Επίσης, δεν λαμβάνονται υπόψη: α) Για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής, της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος το επίδομα της παραγράφου Ε' του άρθρου 127 και τα επιδόματα της παραγράφου ΣΤ' του ίδιου άρθρου. Για τα στελέχη των Σωμάτων Ασφαλείας, τα επιδόματα της παραγράφου Στ' του ίδιου άρθρου. ... Η εν λόγω προσωπική διαφορά μειώνεται από οποιαδήποτε μελλοντική αύξηση των αποδοχών του υπαλλήλου, πλην της χορήγησης παροχών και επιδομάτων που εξαιρούνται της ανωτέρω σύγκρισης. 2. ...» και στο άρθρο 160 περ. α ότι: «Από την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος νόμου καταργούνται οι διατάξεις: α) των άρθρων 15, 34 έως 44 και 46 έως 54 του ν. 3205/2003, όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν. β) ...». Κατ' εξουσιοδότηση της προεκτεθείσας διάταξης του άρθρου 127 του ν. 4471/2017 εκδόθηκε η 8000/32/233-α'/16-3-2018 «Καθορισμός του ανώτατου ετήσιου ορίου ωρών νυχτερινής απασχόλησης, των δικαιούχων, των όρων και των προϋποθέσεων χορήγησης ειδικής αποζημίωσης ανά ώρα νυχτερινής απασχόλησης που καταβάλλεται στο ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας.» (ΦΕΚ Β' 1302/13-4-2018) ΚΥΑ, στην οποία προβλέφθηκαν τα ακόλουθα: στο άρθρο 2 ότι: «1. Η ειδική αποζημίωση ανά ώρα νυχτερινής απασχόλησης καταβάλλεται στο Αστυνομικό προσωπικό, τους Συνοριακούς Φύλακες και Ειδικούς Φρουρούς της Ελληνικής Αστυνομίας, που εκτελεί νυχτερινή υπηρεσία. 2. Ως νυχτερινή υπηρεσία θεωρείται εκείνη που παρέχεται μεταξύ της 22.00 και της 06.00 ώρας. 3. Οι ώρες νυχτερινής απασχόλησης κατ' έτος (από 1/1 έως 31/12) δεν μπορεί να υπερβαίνουν τις 16.000.000 ώρες για το Αστυνομικό Προσωπικό, τους Συνοριακούς Φύλακες και τους Ειδικούς Φρουρούς. Ειδικά για το έτος 2018 δεν μπορεί να υπερβαίνουν τις 13.333.334 ώρες και για το χρονικό διάστημα από 1-3-2018 μέχρι 31-12-2018. 4. Η ανωτέρω αποζημίωση υπόκειται στις νόμιμες

κρατήσεις και σε φόρο εισοδήματος και για την καταβολή του υποβάλλονται στη Δ/νση Διαχείρισης Χρηματικού του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας, στο τέλος κάθε μήνα ονομαστικές καταστάσεις με τα απαραίτητα στοιχεία, της πραγματοποιηθείσας νυχτερινής υπηρεσίας σύμφωνα με τα τηρούμενα υπηρεσιακά βιβλία, υπογεγραμμένες από τον Προϊστάμενο της οικείας Υπηρεσίας.» και στο άρθρο 4 ότι: «1. Το ανώτατο μηνιαίο όριο ωρών νυχτερινής απασχόλησης για το Αστυνομικό προσωπικό, τους Συνοριακούς Φύλακες και Ειδικούς Φρουρούς καθορίζεται ως εξής: α. Στις δεκαέξι (16) ώρες για το ένστολο προσωπικό, το οποίο στα κύρια καθήκοντα του εκτελεί υπηρεσία της περίπτωσης (α) της παραγρ. 1 του άρθρου 1 του π.δ. 394/2001 (Α/274), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και υπό την προϋπόθεση ότι θα εκτελέσει εξωτερική ή μάχιμη υπηρεσία και β. Στις σαράντα οκτώ (48) ώρες για το ένστολο προσωπικό στις λοιπές περιπτώσεις. 2. Επιπλέον, για το προσωπικό της περίπτωσης β της προηγούμενης παραγράφου, καθορίζεται ως ετήσιο ανώτατο όριο νυχτερινής απασχόλησης οι τετρακόσιες ογδόντα οκτώ (488) ώρες ανά δικαιούχο.» Ήδη, η ως άνω υπουργική απόφαση έχει τροποποιηθεί ως προς το ανώτατο ετήσιο όριο ωρών νυχτερινής απασχόλησης με το άρθρο 119 παρ. 3 του ν. 4611/2019 (ΦΕΚ Α' 73) και την 8002/32/34-α'/16-12-2020 (ΦΕΚ Β' 5585) ΚΥΑ.

5. Επειδή, στο άρθρο 140 του ν. 4270/2014 (ΦΕΚ Α' 143) προβλέπεται ότι: «1. ... 3. Η απαίτηση οποιουδήποτε των με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου, πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορά σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζεται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις παραγράφεται μετά την παρέλευση διετίας από τη γένεσή της. 4. ...». Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις προκύπτει ότι οι οιασδήποτε φύσεως μισθολογικές αξιώσεις των υπαλλήλων ή πάσης φύσεως προσωπικού κατά του Ελληνικού Δημοσίου, είτε αυτές βασίζονται σε παρανομία των οργάνων αυτού είτε στις διατάξεις για αδικαιολόγητο πλουτισμό, δηλαδή είτε πρόκειται για ευθεία αγωγή κατά του Δημοσίου, είτε για αγωγή αποζημιώσεως κατά το άρθρο 105 του ΕισΝΑΚ, εξαιτίας παραλείψεως οφειλομένης νόμιμης ενέργειας οργάνων του Δημοσίου, ως προϋπόθεσης για τη θεμελίωση των σχετικών αξιώσεων, υπόκεινται σε διετή παραγραφή (πρβλ. ΑΕΔ 1/2012, ΣτΕ 1084/2016 επταμ. σκ. 4, βλ. ΔΕΦΑΘ 2893/2021 σκ. 4, ΔΕΦΠειρ 720/2021, σκ. 3).

6. Επειδή, στο άρθρο 45 του ν. 4607/2019 (Α' 65/24-2-2019) ορίζεται ότι: «1. Το ύψος του νόμιμου επιτοκίου και του επιτοκίου υπερημερίας κάθε οφειλής του Δημοσίου ισούται προς το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ), που ισχύει κατά την ημερομηνία άσκησης του ένδικου βοηθήματος, πλέον τριών (3,00) εκατοστιαίων μονάδων ετησίως. Το επιτόκιο του προηγούμενου εδαφίου δεν μεταβάλλεται, κατά το μέρος που αφορά το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ), πριν από την εκάστοτε σωρευτική μεταβολή αυτού κατά μία (1,00) εκατοστιαία μονάδα, με σχετική βάση υπολογισμού του το επιτόκιο που ισχύει κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος. ... Με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων αυτών, όπου στην κείμενη νομοθεσία γίνεται αναφορά ή παραπομπή στο ύψος του οφειλόμενου από το Δημόσιο νόμιμου επιτοκίου ή και του επιτοκίου υπερημερίας, νοείται το επιτόκιο του παρόντος. 2. Στην περίπτωση των ένδικων βοηθημάτων κατά του Δημοσίου, τόκος οφείλεται, σε κάθε περίπτωση, μόνο από την επίδοση των σχετικών δικογράφων από τον διάδικο στον Υπουργό Οικονομικών ή στο αρμόδιο όργανο του Δημοσίου ή της Αρχής που προβλέπεται από τον νόμο σε ειδικές κατηγορίες υποθέσεων. Ειδικές διατάξεις νόμου, οι οποίες προβλέπουν ρητά διαφορετικό χρόνο έναρξης της τοκοφορίας, εξακολουθούν να ισχύουν. 3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται και σε όλες τις εκκρεμείς υποθέσεις, σε οποιοδήποτε βαθμό και στάδιο, για το μέρος κατά το οποίο οι αξιώσεις για τόκο ανάγονται και υπολογίζονται σε χρόνο μετά την πρώτη του επόμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος.»

7. Επειδή, εν προκειμένω, με την υπό κρίση αγωγή, όπως αναπτύσσεται με τα από 28-1-2021 και 23-6-2021 υπομνήματα, ιστορείται ότι οι ενάγοντες, εν ενεργεία στρατιωτικοί διαφόρων βαθμών, υπηρετούντες σε στρατιωτικές μονάδες της Περιφερειακής Ενότητας Κιλκίς, εκτέλεσαν από τον Ιανουάριο του 2017 έως τον Δεκέμβριο του 2018 νυχτερινές υπηρεσίες (από 22:00 έως 06:00), δίχως να τους καταβληθεί η ειδική αποζημίωση νυχτερινής απασχόλησης, που προβλέπεται στο άρθρο 127 παρ. Δ' περ. β' του ν. 4472/2017 ή το επίδομα αυξημένης επιχειρησιακής ετοιμότητας μονάδων του άρθρου 51 παρ. Α8 περ. α του ν. 3205/2003. Ειδικότερα, οι

ώρες νυχτερινής απασχόλησής τους για το ένδικο χρονικό διάστημα προσδιορίζονται στο δικόγραφο συνολικά σε 504, 176, 640, 712, 584, 632, 648, 368, 688, 688, 664, 712, 694, 528, 416, 776, 504, 312, 664, 520, 296, 552, 528, 424, 304, 496, 664, 696, 320, 600, 128, 440, 576, 688, 624, 264, 512, 552, 624, 776, 584, 432, 360, 704, 608, 640, 88, 704, 520 και 656, αντίστοιχα. Ενόψει τούτων ζητούν να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγομένου να τους καταβάλει, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής, τα ποσά που προκύπτουν από τον υπολογισμό των ωρών νυχτερινής εργασίας τους επί 2,77 ευρώ ανά ώρα, από 1-1-2017 και εφεξής, διότι, όπως υποστηρίζουν, η σχετική αποζημίωση χορηγείται ευθέως εκ του νόμου, ο οποίος στην οικεία διάταξη καθορίζει το ύψος της (2,77 ευρώ ανά ώρα), τον τρόπο υπολογισμού της (ανά ώρες νυχτερινής απασχόλησης) και τη βασική προϋπόθεση καταβολής της (αποδεδειγμένη νυχτερινή εργασία), προβλέποντας την έκδοση ΚΥΑ με την οποία δύνανται να ορισθούν αφενός το ανώτατο όριο ωρών νυχτερινής απασχόλησης, αφετέρου οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη διαδικασία απόδειξης και καταβολής της. Άλλως ζητούν τα ως άνω ποσά κατ' άρθρο 105 του ΕισΝΑΚ, λόγω της κατά τους ισχυρισμούς τους παράνομης παράλειψης της Διοίκησης να εκδώσει την προβλεπόμενη στο ως άνω άρθρο κοινή υπουργική απόφαση, προκειμένου να καταστεί δυνατή η καταβολή σε αυτούς της ως άνω αποζημίωσης. Όπως ειδικότερα εκθέτουν, από τη διάταξη του άρθρου 127 παρ. Δ περ. β του ν. 4472/2017, επιβάλλεται στη Διοίκηση η υποχρέωση να εκδώσει την προβλεπόμενη κανονιστική πράξη για τους όρους χορήγησης της ανωτέρω αποζημίωσης, δοθέντος ότι ο νομοθέτης δεν προέβλεψε προθεσμία για την έκδοσή της, ούτε όρισε ότι σε περίπτωση άπρακτης τέτοιας προθεσμίας απόλλυται το δικαίωμα στην αποζημίωση αυτή, ενώ περαιτέρω η Διοίκηση όφειλε εντός ευλόγου χρόνου να εκδώσει την σχετική ΚΥΑ που θα ρύθμιζε τις τεχνικές λεπτομέρειες ή τους όρους άσκησης του δικαιώματος, ώστε να υλοποιηθεί η πρόβλεψη του νομοθέτη για την καταβολή της ειδικής αποζημίωσης νυχτερινής απασχόλησης και να μην καταστεί αδρανής η βούλησή του προς χορήγηση της αποζημίωσης αυτής, με το ποσό ανά ώρα που ορίζεται στο νόμο, για τη νυχτερινή εργασία του στρατιωτικού προσωπικού. Ειδικότερα, επισημαίνουν ότι από τη δημοσίευση του ν. 4472/2017 έως την εφαρμογή του με τη μισθοδοσία του Ιανουαρίου του 2018, παρανόμως δεν ενεργοποιήθηκε, εξαιτίας της μη έκδοσης σχετικής ΚΥΑ, ο διοικητικός μηχανισμός καταβολής της αποζημίωσης, που έπρεπε να καταβληθεί αναδρομικά από 1-1-2017, λόγω της αναδρομικής ισχύος του νέου μισθολογίου, δοθέντος μάλιστα ότι για τις Ένοπλες Δυνάμεις, σε αντίθεση με τα Σώματα Ασφαλείας, δεν προβλέφθηκε μεταβατική διάταξη για την καταβολή επιδόματος μέχρι την έκδοση της ΚΥΑ, γεγονός άλλωστε εκ του οποίου συνάγεται ότι η Διοίκηση υποχρεούται στην έκδοση της ΚΥΑ, μόνο για τη ρύθμιση των θεμάτων που προβλέπει η οικεία εξουσιοδοτική διάταξη, δίχως να δύναται να μετατεθεί ο χρόνος καταβολής της ένδικης αποζημίωσης. Κατά τους ενάγοντες, η σχετική υποχρέωση της Διοίκησης συνάγεται και από την 2/52259/ΔΕΠ/10-7-2017 απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών, σύμφωνα με την οποία τα συναρμόδια Υπουργεία υποχρεούνται να προωθήσουν εντός ευλόγου χρόνου τα σχέδια όλων των υπουργικών αποφάσεων που προβλέπει ο ν. 4472/2017, επομένως και της επίμαχης ΚΥΑ του άρθρου 127 του ίδιου νόμου. Διατείνονται δε ότι για τα στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας εκδόθηκε η 8000/32/233-α'/16-3-2018 ΚΥΑ, ενώ για τους ίδιους, μέχρι και την κατάθεση της υπό κρίση αγωγής, δεν έχει εκδοθεί ΚΥΑ, μολοντί, σύμφωνα με το Φ.841/89/89390/Σ.21929/4-1-2018 έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικού Σχεδιασμού & Υποστήριξης του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας διαβιβάστηκε στις αρμόδιες υπηρεσίες σχέδιο της υπό έκδοση ΚΥΑ που τους αφορούσε, η οποία όμως τελικώς δεν εξεδόθη. Ενόψει των ωρών αυτών και του ύψους της ένδικης ειδικής αποζημίωσης που ορίζεται ευθέως στο νόμο (2,77 ευρώ ανά ώρα), υποστηρίζουν ότι προκύπτει το ύψος της αποζημίωσης καθενός, ενώ με τη σχετική ΚΥΑ θα οριζόταν μόνο ο ανώτατος αριθμός ωρών απασχόλησης, ο οποίος στην αντίστοιχη 8000/32/233-α'/16-3-2018 ΚΥΑ ορίστηκε σε 48 ώρες μηνιαίως και 488 ώρες ετησίως, που ακόμα και αν εφαρμοστεί αναλογικώς, δεν συντρέχει υπέρβασή του στην περίπτωση τους. Εξάλλου, προβάλλουν, επικουρικώς, ότι ο νομοθέτης όφειλε και στη δική τους περίπτωση, σύμφωνα με την αρχή της ισότητας, να διατηρήσει το επίδομα αυξημένης επιχειρησιακής ετοιμότητας μονάδων μέχρι την έκδοση της ΚΥΑ του άρθρου 127 παρ. Δ περ. β', όπως προβλέπεται για τα στελέχη των Σωμάτων Ασφαλείας, δοθέντος ότι συντρέχει για αμφότερες τις κατηγορίες προφανής ομοιότητα, διότι τελούν υπό παρόμοιες υπηρεσιακές συνθήκες, ιδίως προς το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, διότι αποτελούν στρατιωτικές υπηρεσίες με σκοπό την εξασφάλιση της εθνικής άμυνας της Χώρας, οι αποδοχές τους ρυθμίζονται ενιαία με τους ν. 3205/2003 και 4472/2017, με αντιστοιχία των αποδοχών των κατηγοριών προσωπικού των δύο υπηρεσιών ανάλογα με το βαθμό που φέρουν, ενώ διέπονται από την αρχή της ιδιαίτερης μισθολογικής μεταχείρισης που απορρέει από τις

ίδιες συνταγματικές διατάξεις (ήτοι τα άρθρα 45, 23 παρ. 2 και 29 παρ. 3 του Συντάγματος). Ισχυρίζονται δε ότι το ύψος του επιδόματος πρέπει να υπολογιστεί στο ποσό των 59 ευρώ (επί 24 μήνες) και όχι στο ύψος των 45,39 ευρώ που προβλέφθηκε στον ν. 4307/2014, ο οποίος κρίθηκε αντίθετος προς το Σύνταγμα με τις 1125-1128/2016 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Υποστηρίζουν ακόμη ότι η πρόβλεψη στο ν. 4472/2017 της προσωπικής διαφοράς δεν συνεπάγεται τη διατήρηση του ένδικου επιδόματος, καθόσον (α) τούτο υπολογίστηκε βάσει του μειωμένου ποσού των 45,39 ευρώ, (β) εκ του αποτελέσματος δεν διατηρείται καθόλου ή υπολείπεται του ποσού αυτού και (γ) η διατήρηση της προσωπικής διαφοράς είναι χρονικά περιορισμένη ενόψει της απομείωσής της σε περίπτωση αύξησης του μισθού. Άλλωστε, όπως διατείνονται, το επίδομα αυτό χορηγείται μόνο σε υπηρετούντες σε συγκεκριμένες μονάδες και ως εκ τούτου σε αρκετές περιπτώσεις δεν ελήφθη υπόψη για τον υπολογισμό της προσωπικής διαφοράς. Τέλος, οι ενάγοντες προβάλλουν ότι το εναγόμενο, μη καταβάλλοντας τα ανωτέρω ποσά, κατέστη πλουσιότερο άνευ νομίμου αιτίας ως προς αυτά και υποχρεούται να αποδώσει την ωφέλεια που σώζεται, κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού. Προς απόδειξη των ισχυρισμών τους προσκομίζουν, μετ' επικλήσεως, ιδίως: α) την 9596/12-12-2019 έκθεση επίδοσης της υπό κρίση αγωγής στο εναγόμενο, κατά την ίδια ημερομηνία, από την δικαστική επιμελήτρια της περιφέρειας του Εφετείου ..... β) υπηρεσιακές βεβαιώσεις των μονάδων όπου υπηρετούν, από τις οποίες προκύπτουν οι αναγραφόμενες στο δικόγραφο ώρες νυχτερινής τους απασχόλησης κατά το ένδικο χρονικό διάστημα, γ) φύλλα μισθοδοσίας τους διαφόρων μηνών, από τα οποία προκύπτει ότι οι διατάξεις του ν. 4472/2017 εφαρμόστηκαν το πρώτον κατά τη μισθοδοσία του μηνός Ιανουαρίου του 2018, δ) το Φ.841/89/89390/Σ.21919/4-1-2018 έγγραφο του Τμήματος Οικ. Μέριμνας και Λογιστικού του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, με το οποίο διαβιβάζεται προς τους αναφερόμενους στον πίνακα αποδεκτών προσχέδιο ΚΥΑ αναφορικά με τον καθορισμό των ωρών, των προϋποθέσεων καθώς και του ανωτάτου ορίου των ωρών νυχτερινής απασχόλησης για τη χορήγηση ειδικής αποζημίωσης στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και ε) την οικ. 2/52259/ΔΕΠ/19-07-2017 εγκύκλιο του Υπουργού Οικονομικών, στην οποία επισημαίνονται τα εξής: «...παρακαλούνται τα αρμόδια επισπεύδοντα Υπουργεία όπως προβούν στις απαραίτητες ενέργειες για την (σε εύλογο χρονικό διάστημα) σύνταξη και προώθηση στην Υπηρεσία μας των προβλεπομένων από το μέρος ΣΤ' του κοινοποιούμενου νόμου και κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθησομένων (σχεδίων) κανονιστικών διοικητικών πράξεων (κ.υ.α.), προκειμένου να τύχουν της δέουσας επεξεργασίας και προωθηθούν αρμοδίως προς συνυπογραφή στον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών. ...».

8. Επειδή, αντιθέτως, το εναγόμενο με την από 5-2-2021 έκθεση απόψεων και το από 16-6-2021 υπόμνημα, υποστηρίζει ότι δεν είναι δυνατή η καταβολή της ένδικης ειδικής αποζημίωσης νυχτερινής απασχόλησης, διότι για καθαρά δημοσιονομικούς λόγους δεν έχει εκδοθεί η σχετική κανονιστική πράξη που να καθορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις χορήγησής της και δη το ανώτατο όριο ωρών νυχτερινής απασχόλησης, ενώ τα ποσά της αγωγής έχουν υπολογισθεί αυθαίρετα, καθόσον μόνος ο καθορισμός του ωρομισθίου της παροχής δεν συνιστά ικανή προϋπόθεση για την καταβολή της. Προσέτι, αντιτείνει ότι δεν δύναται να συνεχιστεί η καταβολή του επιδόματος αυξημένης επιχειρησιακής ετοιμότητας μονάδων, δοθέντος ότι τούτο καταργήθηκε, ενώ ενόψει του υπολογισμού του για την καταβαλλόμενη προσωπική διαφορά, η τυχόν χορήγησή του στους ενάγοντες θα συνεπαγόταν την εν μέρει ή εν όλω διπλή καταβολή του. Άλλωστε, κατά το εναγόμενο, σε περίπτωση που γίνει δεκτή η επικουρική βάση της αγωγής, το ύψος του ως άνω επιδόματος πρέπει να οριστεί είτε στο ποσό των 45,39 ευρώ, δυνάμει του άρθρου 86 του ν. 4307/2014, είτε στο ποσό των 47,77 ευρώ, που είχε διαμορφωθεί στις 31-7-2012. Επιπρόσθετα, υποστηρίζει ότι η Διοίκηση δεν έχει την αρμοδιότητα να κρίνει την αντισυνταγματικότητα των νόμων, ούτε έχει διακριτική ευχέρεια να μην εφαρμόζει διατάξεις νόμων και εν προκειμένω δεν θεμελιώνεται παρανομία των οργάνων της Διοίκησης, διότι ενήργησαν σύμφωνα με το νόμο, ούτε συντρέχει παράλειψη οφειλομένης από το νόμο ενέργειας, ώστε να τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 105 του ΕισΝΑΚ. Σε σχέση δε με την αξίωση περί αδικαιολόγητου πλουτισμού εκθέτει ότι ο σχετικός ισχυρισμός προβάλλεται αορίστως, διότι δεν θεμελιώνεται σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, ούτε οι ενάγοντες επικαλούνται πραγματικά περιστατικά διαφορετικά εκείνων στα οποία στηρίζουν το κύριο αίτημα της αγωγής. Τέλος το εναγόμενο προβάλλει ότι οι απαιτήσεις των εναγόντων για το χρονικό διάστημα προ της 26-8-2018 -την οποία υπολαμβάνει ως ημερομηνία επίδοσης της υπό κρίση αγωγής- έχουν υποπέσει στη διετή παραγραφή του άρθρου 140 παρ. 3 του ν. 4270/2014

(Α' 143), ενώ ως προς τους τόκους θα πρέπει να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 21 του Κώδικα Νόμων περί δικών του Δημοσίου (κ.δ. της 26-6/10-7-1944, Α' 139) και του άρθρου 45 παρ. 1 του ν. 4607/2019 (Α' 65).

9. Επειδή, προς αντίκρουση των απόψεων που αναπτύχθηκαν με την έκθεση απόψεων και το ως άνω υπόμνημα του εναγομένου, οι ενάγοντες, με τα από 26-1-2021 και 23-6-2021 υπομνήματά τους, υποστηρίζουν ότι δεν ανακύπτει εν προκειμένω ζήτημα παραγραφής, καθόσον ως χρόνος γένεσης των αξιώσεών τους πρέπει να ληφθεί ο Ιανουάριος του 2018, κατά τον οποίο εφαρμόστηκε για πρώτη φορά το νέο μισθολόγιο, καταβλήθηκαν οι προβλεπόμενες από αυτό αποδοχές και εκκαθαρίστηκαν οι διαφορές που είχαν προκύψει για το διάστημα από 1-1-2017, και κατά τον οποίο το εναγόμενο όφειλε να εκδώσει τη σχετική ΚΥΑ, ώστε να καταβληθούν αναδρομικά από 1-1-2017 οι δεδουλευμένες αποζημιώσεις νυχτερινής απασχόλησης. Άλλως, οι ενάγοντες υποστηρίζουν ότι ο χρόνος αυτός προσδιορίζεται στις 16-3-2018, οπότε εκδόθηκε η σχετική ΚΥΑ για τα Σώματα Ασφαλείας, ενώ παραλείφθηκε η έκδοση ΚΥΑ για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Εξάλλου, ισχυρίζονται ότι προ της 19-5-2019 υπέβαλαν αιτήσεις προς τις Υπηρεσίες στις οποίες υπηρετούν, ζητώντας αφενός την χορήγηση βεβαιώσεων για τις υπηρεσίες που εκτέλεσαν, αφετέρου την καταβολή της επίδικης αποζημίωσης, διακόπτοντας την παραγραφή των αξιώσεών τους, στοιχεία που δεν έχουν στη διάθεσή τους, αλλά, κατ' αυτούς, το Δικαστήριο δύναται να ζητήσει να προσκομισθούν από τη Διοίκηση. Τέλος, προβάλλουν ότι στην περίπτωση τους εφαρμόζεται πενταετής παραγραφή, διότι για τη θεμελίωση των επί των αποδοχών δικαιωμάτων τους απαιτείται η έκδοση πράξης της Διοίκησης, την οποία παρανόμως παρέλειψαν να εκδώσουν τα όργανά της.

10. Επειδή, υπό τα ανωτέρω δεδομένα, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη ότι οι ενάγοντες απασχολήθηκαν τις εκτιθέμενες στην αγωγή νυχτερινές ώρες κατά την εκτέλεση 24ωρών υπηρεσιών κατά το ένδικο χρονικό διάστημα (Ιανουάριο του 2017 έως Δεκέμβριο του 2018), δίχως να τους καταβληθεί η αποζημίωση του άρθρου 127 περ. Δ' β του ν. 4472/2017, ή άλλη αποζημίωση (όπως λ.χ. το καταργηθέν επίδομα αυξημένης επιχειρησιακής ετοιμότητας μονάδων). Περαιτέρω, ουδέποτε εξεδόθη για τους υπηρετούντες στις Ένοπλες Δυνάμεις η προβλεπόμενη στο άρθρο 127 του ν. 4472/2017 ΚΥΑ που να ρυθμίζει τους όρους και προϋποθέσεις για τη χορήγηση της ειδικής αποζημίωσης νυχτερινής απασχόλησης, ενώ τέτοια ΚΥΑ εκδόθηκε στις 16-3-2018 μόνον για το ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας. Σύμφωνα δε με τα εκτεθέντα στη σκέψη 2, από τη διατύπωση της διάταξης του άρθρου 127 περ. Δ' β του ν. 4472/2017 συνάγεται ότι με αυτήν καθιερώνεται κατά τρόπο ευθύ και άμεσο το δικαίωμα των υπηρετούντων στις Ένοπλες Δυνάμεις να λαμβάνουν την σχετική ειδική αποζημίωση νυχτερινής απασχόλησης, καθώς επίσης συνάγεται και ο υποχρεωτικός και όχι δυνητικός χαρακτήρας της κανονιστικής δράσας Διοίκησης να ρυθμίσει, με την έκδοση ΚΥΑ, τους ειδικότερους όρους χορήγησης της ένδικης αποζημίωσης, που στην περίπτωση του ένστολου προσωπικού της ΕΛ.ΑΣ. αναφέρονται ιδίως στις ώρες νυχτερινής εργασίας (22.00-06.00) και στο ανώτατο όριο κατ' άτομο (48 μηνιαίως και 488 ετησίως). Εξάλλου, από την ίδια εξουσιοδοτική διάταξη δεν προκύπτει δυνατότητα μετάθεσης του χρόνου έναρξης καταβολής της ένδικης αποζημίωσης και τούτο διότι σε αντίθετη περίπτωση η Διοίκηση θα είχε την ευχέρεια να καθιστά το δικαίωμα αυτό των ανωτέρω δικαιούχων για λήψη της αποζημίωσης στην ουσία ανενεργό, παραλείποντας να εκδώσει τη σχετική ΚΥΑ. Η ρύθμιση δε τούτης της ΚΥΑ θα έπρεπε να ισχύσει όχι μόνον για τον εφεξής από την έκδοσή της χρόνο, αλλά και για το χρονικό διάστημα από 1-1-2017 και εφεξής, κατά το οποίο εδικαιούντο οι ενάγοντες να λαμβάνουν την ένδικη αποζημίωση (πρβλ. ΣτΕ 1131/2020). Επομένως, η παράλειψη της Διοίκησης να εκδώσει την ανωτέρω ΚΥΑ, όπως εκδηλώθηκε κατά την πρώτη εφαρμογή από αυτήν του νέου μισθολογίου του ν. 4472/2017 τη μισθοδοσία του Ιανουαρίου του 2018, σύμφωνα με τις προσκομιζόμενα φύλλα μισθοδοσίας, λόγω της άπρακτης παρέλευσης ευλόγου χρόνου από τη δημοσίευση του ως άνω νόμου, δεν είναι νόμιμη. Από τις ανωτέρω παράνομες ενέργειες των οργάνων του εναγομένου οι ενάγοντες υπέστησαν οικονομική ζημία, για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούνται να λάβουν εντόκως σχετική αποζημίωση, ίση με το σύνολο των ωρών νυχτερινής τους απασχόλησης (από 22.00 έως 06.00, κατ' ανάλογη εφαρμογή, του άρθρου 20 παρ. 3 του ν. 4354/2015, Α' 176, που ρυθμίζει ζητήματα νυχτερινής απασχόλησης υπαλλήλων του Δημοσίου, των ΟΤΑ, των ν.π.δ.δ. κλπ. -σχετική, ως προς το ζήτημα αυτό, και η πρόβλεψη του άρθρου 2 παρ. 2 της 8000/32/233-α'/16-3-2018 ΚΥΑ) επί 2,77 ευρώ ανά ώρα, δίχως κατά τα λοιπά να ασκεί επιρροή η μη ρύθμιση από τη Διοίκηση των ειδικότερων προϋποθέσεων χορήγησής του εν λόγω επιδόματος, καθόσον η παράνομη ως άνω παράλειψη δεν

δύναται να αποβεί εις βάρος των εναγόντων καθιστώντας ανενεργό το δικαίωμά τους στη λήψη αυτού, κατά τα προεκτεθέντα. Εξάλλου, οι ένδικες αξιώσεις δεν έχουν υποπέσει στην εφαρμοστέα εν προκειμένω διετή παραγραφή (βλ. σκέψη 5), καθόσον η παράνομη παράλειψη της Διοίκησης να εκδώσει τη σχετική ΚΥΑ συντελέστηκε τον Ιανουάριο του 2018, χρόνο κατά τον οποίο εφαρμόστηκαν στην πράξη οι ρυθμίσεις του νέου μισθολογίου και η Διοίκηση όφειλε να έχει εκδώσει, λόγω παρόδου του ευλόγου χρόνου, τη σχετική ΚΥΑ, κατά συνέπεια γεννήθηκαν εξ αυτής της αιτίας οι ένδικες αξιώσεις των εναγόντων, επομένως οι αξιώσεις αυτές δεν είχαν υποπέσει σε παραγραφή έως την επίδοση της υπό κρίση αγωγής στο εναγόμενο στις 6-12-2019, δοθέντος ότι σύμφωνα με το άρθρο 4 της 092/5/329834/1-10-1973 (Β' 1151) κοινής υπουργικής απόφασης περί του τρόπου πληρωμής αποδοχών του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων, ο μισθός του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων προκαταβάλλεται το τελευταίο πενθήμερο κάθε μήνα. Ενόψει τούτων, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή και να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει στους ενάγοντες τα εξής ποσά: στον 1ο 1.396,08 ευρώ, στον 2ο 487,52 ευρώ, στον 3ο 1.772,80 ευρώ, στον 4ο 1.972,24 ευρώ, στον 5ο 1.617,68 ευρώ, στον 6ο 1.750,64 ευρώ, στον 7ο 1.794,96 ευρώ, στον 8ο 1.019,36 ευρώ, στον 9ο 1.905,76 ευρώ, στον 10ο 1.905,76 ευρώ, στον 11ο 1.839,28 ευρώ, στον 12ο 1.972,24 ευρώ, στον 13ο 1.922,38 ευρώ, στον 14ο 1.462,56 ευρώ, στον 15ο 1.152,32 ευρώ, στον 16ο 2.149,52 ευρώ, στον 17ο 1.396,08 ευρώ, στον 18ο 864,24 ευρώ, στον 19ο 1.839,28 ευρώ, στον 20ο 1.440,40 ευρώ, στον 21ο 819,92 ευρώ, στον 22ο 1.529,04 ευρώ, στην 23η 1.462,56 ευρώ, στον 24ο 1.174,48 ευρώ, στον 25ο 842,08 ευρώ, στον 26ο 1.373,92 ευρώ, στον 27ο 1.839,28 ευρώ, στον 28ο 1.927,92 ευρώ, στον 29ο 886,40 ευρώ, στον 30ο 1.662 ευρώ, στον 31ο 354,56 ευρώ, στον 32ο 1.218,80 ευρώ, στον 33ο 1.595,52 ευρώ, στον 34ο 1.905,76 ευρώ, στην 35η 1.728,48 ευρώ, στον 36ο 731,28 ευρώ, στον 37ο 1.418,24 ευρώ, στον 38ο 1.529,04 ευρώ, στον 39ο 1.728,48 ευρώ, στον 40ο 2.149,52 ευρώ, στον 41ο 1.617,68 ευρώ, στον 42ο 1.196,64 ευρώ, στον 43ο 997,20 ευρώ, στον 44ο 1.950,08 ευρώ, στον 45ο 1.684,16 ευρώ, στον 46ο 1.772,80 ευρώ, στον 47ο 243,76 ευρώ, στον 48ο 1.950,08 ευρώ, στον 49ο 1.440,40 ευρώ και στον 50ο 1.817,12 ευρώ, ποσά που πρέπει να καταβληθούν νομιμοτόκως, με το επιτόκιο του άρθρου 45 παρ. 1 του ν. 4607/2019, από την επίδοση της αγωγής (6-12-2019) μέχρι την εξόφληση.

11. Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή κατά τα ειδικά αναφερόμενα στο διατακτικό και σε βάρος του εναγομένου πρέπει να καταλογισθούν τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων, που ανέρχονται στο ποσό των 337 ευρώ (άρθρο 275 παρ. 1 του Κ.Δ.Δ.).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την αγωγή.

Αναγνωρίζει την υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει νομιμοτόκως, με το επιτόκιο του άρθρου 45 παρ. 1 του ν. 4607/2019, από την επίδοση της αγωγής (6-12-2019) μέχρι την εξόφληση, στους ενάγοντες τα κάτωθι ποσά: στον 1ο 1.396,08 ευρώ, στον 2ο 487,52 ευρώ, στον 3ο 1.772,80 ευρώ, στον 4ο 1.972,24 ευρώ, στον 5ο 1.617,68 ευρώ, στον 6ο 1.750,64 ευρώ, στον 7ο 1.794,96 ευρώ, στον 8ο 1.019,36 ευρώ, στον 9ο 1.905,76 ευρώ, στον 10ο 1.905,76 ευρώ, στον 11ο 1.839,28 ευρώ, στον 12ο 1.972,24 ευρώ, στον 13ο 1.922,38 ευρώ, στον 14ο 1.462,56 ευρώ, στον 15ο 1.152,32 ευρώ, στον 16ο 2.149,52 ευρώ, στον 17ο 1.396,08 ευρώ, στον 18ο 864,24 ευρώ, στον 19ο 1.839,28 ευρώ, στον 20ο 1.440,40 ευρώ, στον 21ο 819,92 ευρώ, στον 22ο 1.529,04 ευρώ, στην 23η 1.462,56 ευρώ, στον 24ο 1.174,48 ευρώ, στον 25ο 842,08 ευρώ, στον 26ο 1.373,92 ευρώ, στον 27ο 1.839,28 ευρώ, στον 28ο 1.927,92 ευρώ, στον 29ο 886,40 ευρώ, στον 30ο 1.662 ευρώ, στον 31ο 354,56 ευρώ, στον 32ο 1.218,80 ευρώ, στον 33ο 1.595,52 ευρώ, στον 34ο 1.905,76 ευρώ, στην 35η 1.728,48 ευρώ, στον 36ο 731,28 ευρώ, στον 37ο 1.418,24 ευρώ, στον 38ο 1.529,04 ευρώ, στον 39ο 1.728,48 ευρώ, στον 40ο 2.149,52 ευρώ, στον 41ο 1.617,68 ευρώ, στον 42ο 1.196,64 ευρώ, στον 43ο 997,20 ευρώ, στον 44ο 1.950,08 ευρώ, στον 45ο 1.684,16 ευρώ, στον 46ο 1.772,80 ευρώ, στον 47ο 243,76 ευρώ, στον 48ο 1.950,08 ευρώ, στον 49ο 1.440,40 ευρώ και στον 50ο 1.817,12 ευρώ

Καταλογίζει σε βάρος του εναγομένου συμμετρως τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων, που ανέρχονται συνολικά στο ποσό των τριακοσίων τριάντα επτά (337) ευρώ.

Η απόφαση δημοσιεύτηκε στη Θεσσαλονίκη σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου στις 31-1-2022.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ